

да обхване Старозагорско, Новозагорско, Чирпанско, Сливенско, Казанлъшко. Формира чета в Одрин и навлиза в българска територия в навечерието на готвеното въстание. Четата е разпръсната и Боянов е убит при с. Мехмечкьой /Росен/ Бургаско. Върху плочата са изсечени биографични данни за Петър Боянов и текст на епитафия: Който за правда и идея без страх по своя път върви, който без боязън даже на смъртта усмихнато в очите гледа: него ще блесне в ясно сияние търненият венец като лавров венец.

Сл. II. 7-8, 49- 51.   Фамилен парцел

Стефан Петров Стефанов, 1843 - 1912 г.

Роден в Сливен. Учи при Добри Чинтулов и в Търново при Никола Михайловски. Учител в Сливен /1859 - 1860 г./. Участва в църковно националните борби. Представител на Бургас в народния събор в Цариград /1871 г./. След Освобождението е съдебен служител в Сливен и Бургас. Сътрудник на сп. "Български книжици".

Сл. II. 14, 13.   Фамилен паметник

*Михаил Григорович Маковкин, 1900 г. в гр. Волчанск /
Русия/ - 1964 г. в Сливен.*

Художник- реставратор.

Сл. II. 13, 31

Димитър Иванов Памуков, 1888 - 1967 г.

Сл. II. 14. 30.

Иван Димитров Памуков, 1911 - 1953 г.

Мелничари, собственици на мелница, известна като "Памуковата". Национализирана 1947 г.

Сл. II. 15, 9.

Иван Минков, 1892 - 1965 г.

Вероятно собственик на фабрика за копринени платове.

Сл. II. 16, 51.   Фамилен паметник- Татеви.

Текстилни фабриканти.

Сл. II. 16, 8.

*Владимир Сергеевич Казанцев, 3.III.1928 г., София -
7.III.1967 г.*